

35 Я Філіппъ ѡвори оу-ста та си, и начна ѡ това писаніе, и благовѣсти мѡ Исуса.

36 И като вжрвѣха по пж-тъатъ, дойдоха при еднѡ вода: и рече еундохо: ето вода: що ми възбранва да се кръстимъ;

37 И рече мѡ Філіппъ: ако вѣрввашъ ѡ сичко то си сѣраце, възмѡжно е (да се кръстишъ). Я той ѡговори и рече: вѣрввамъ защо Исуса Христосъ е ѡимъ Бжій.

38 И заповѣда да запратъ колесница та: и слѣзоха и двѡма та на вода та, и Філіппъ и еундохо: и кръсти го.

39 Я когѡто и слѣзоха ѡ вода та, дхъ гдѣнь гравна Філіппа, и не виде го вече еундохо: и ѡиваше си по пжтъатъ съ рѡдостъ.

40 Я Філіппъ се намери во азѡтъ: и като замѣндваше (ѡ тамъ) проповѣдоваше еунггеліе то на сички те градове, доклѣ да дойде въ Весаріа.

ГЛАВА Ѳ.

А сѡулъ, понѣже дѡхаше тоше съ оустрашеніе и съ оубійство на вржъхъ оученицы те Господни, ѡиде при архіереѡ та,

2 И иска ѡ негѡ писма

за соборища та, който бѣха въ Дамаскъ, што ако да намери нѣкои да послѣдватъ на това оученіе, мжжѣ и жени, вжрзаны да ги доведѣ во Іерусалимъ.

3 И когѡто ѡиваше, като приближаваше вече до Дамаскъ, внезапно свѣтна ѡ некѡ то околѡ негѡ, свѣтъ.

4 И като падна на земла та: чѡ гласъ който мѡ говореше: сѡуле, сѡуле, що ме гѡнишъ;

5 Я той рече: кой си ты гдѣи; а гдѣь рече: азъ самъ Исуса, когѡто ты гѡнишъ: мжчно ти е да рѣташъ срещѡ ржженъ.

6 Я той като трепѣраше и се чѡдеше, рече: гдѣи, що ми заповѣдашъ да правимъ; а гдѣь мѡ рече: стани и влѣзъ въ градътъ, ище да ти се кѡже що щѣ да правишъ.

7 Я человекъ те што и дѣха съ негѡ стоѣха (като и змѣлени) та се чѡдѣха, за што гласъ чѡдѣха, а никого не видѣха.

8 И стана сѡулъ ѡ земла та: и макаръ мѡ бѣха ѡборени очі те, не мѡжеше да види ни еднѡгѡ: и водѣха го дрѡжина та мѡ за ржка та и вовѣдоха го въ Дамаскъ.

9 И три дни не видѣше: и нито гдѣе, нито піеше.